

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

9 Ἀπριλίου 2006
Κυριακή Ε΄ Νηστειῶν (Μάρκ. ι΄ 32-45)

Θὰ μπορέσουν ποτὲ οἱ ἄνθρωποι νὰ συνεννοηθοῦν μὲ τὸν Χριστό; Θὰ μπορέσουν νὰ καταλάβουν τὶ ὁ Χριστὸς τοὺς λέγει καὶ τὶ τοὺς ζητεῖ; Γιατὶ ἄλλα λέγει Αὐτός, ἄλλα πράγματα ζητεῖ καὶ ἄλλα καταλαβαίνουν οἱ ἄνθρωποι.

Ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς ζητεῖ νὰ ἀνυψώσει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὰ γῆινα καὶ ἐγκόσμια. Νὰ τοὺς δώσει τὴν εὐκαιρία συνειδητοποιήσης τῆς πεμπτουσίας τοῦ λόγου Του. Καὶ ἐκεῖνοι χάνονται στὸ ἐπίγειο περιβάλλον καὶ μετροῦν τὰ πράγματα μὲ τὰ συνηθισμένα γῆινα μέτρα.

Αὐτὴ τὴν ἀδυναμία νὰ καταλάβουν οἱ ἄνθρωποι τὸν Χριστό, παρουσιάζει σήμερα στὸ Εὐαγγέλιο τοῦ ὁ εὐαγγελιστῆς Μάρκος. Ἐνῶ δηλαδὴ ὁ Χριστὸς προετοιμάζει τοὺς Μαθητὲς Του γιὰ τὰ ὀδυνηρὰ καὶ σκληρὰ γεγονότα ποὺ θὰ συμβοῦν ἐντὸς ὀλίγου χρόνου. Ἐνῶ τοὺς ὑποδεικνύει ἓνα δρόμο δυσκολιῶν καὶ παθῶν. Ἐκεῖνοι ζητοῦν πρωτεῖα καὶ «προνομιακὴ» χαριστικὴ τοποθέτηση στὰ δεξιὰ Του καὶ στ' ἄριστερά».

«Διδάσκαλε, θέλουμε νὰ μᾶς κάνης ἐκεῖνο ποὺ θὰ σοῦ γυρέψουμε». Καὶ νὰ τὶ γυρεύουν οἱ Μαθητὲς. «Κάμε ὥστε ὁ καθένας ἀπὸ ἐμᾶς νὰ καθῆσθαι στὰ δεξιὰ καὶ στ' ἄριστερά Σου, ὅταν ἀνεβῆς στὴν δόξα Σου!» Δηλαδὴ οἱ Μαθητὲς Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, ζητοῦν προνόμια καὶ χαριστικὲς τοποθετήσεις. Ζητοῦν δόξες καὶ τιμὲς, ὅχι ὅμως «τὴν ὥρα τοῦ πόνου, ἀλλὰ τῆς δόξης».

Ἐδῶ ξεκάθαρα προβάλλει τὸ δράμα τῆς ἀσυνεννοησίας τῶν Μαθητῶν μὲ τὸν Χριστό. Καὶ δὲν ἦταν ἡ μοναδικὴ φορά. Στὰ Εὐαγγέλια πολλὲς φορές περιγράφεται αὐτὴ ἡ ἀσυνεννοησία. Ἐκτὸς βέβαια ἀπὸ τὰ πρωτεῖα, ἄλλοτε ἀναβάλλουν τὴν προσήλωσή τους στὸ Διδάσκαλο, προκειμένου νὰ θάψουν τοὺς νεκροὺς τους. Κάποιες φορές ἐκφράζουν τὴν ἀπορία τους γιατί δὲν μποροῦν νὰ κάνουν θαύματα. Καὶ ἄλλοτε ἄλλα αἰτήματα προνομιακὰ καὶ χαριστικά.

Μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ δράμα τῆς ἀσυνεννοησίας, μιὰ λύση ὑπάρχει. Αὐτὴ ποὺ ἐπιλέγει ὁ Χριστός. Νὰ κηρύξει τὸν λόγον Του. Νὰ ἰατρεύσει τοὺς πάσχοντες. Νὰ καλέσει τοὺς ἀνθρώπους ν' ἀφήσουν τὸν κόσμον τῆς φθορᾶς καὶ τῆς πτώσεως. Νὰ συνειδητοποιήσουν τὸ

ἀδιέξοδο τῆς πορείας τους καὶ ν' ἀλλάξουν νοοτροπία.

Γι' αὐτό, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, αὐτοὺς ποὺ δὲν καταλαβαίνουν πολλὰ πράγματα. Ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ κουβαλοῦν «μαζί τους ὅλο τὸ ἁμαρτωλὸ φορτίο τῆς ἐγκόσμιας ματαιοδοξίας καὶ τῆς ἐκτυφλωτικῆς ἐγωπάθειας». Τοὺς καλεῖ νὰ ξεφορτωθοῦν τὸ ἐγκόσμιο φορτίο τῆς ἁμαρτωλῆς διαγωγῆς καὶ τὴν νοοτροπία τῆς ἐγωϊστικῆς κατεύθυνσης τῆς ζωῆς. Τότε ἡ χάρη τοῦ Χριστοῦ θὰ ἔλθει «τὰ ἀσθενῆ νὰ θεραπεύσῃ καὶ τὰ ἐλλείποντα νὰ ἀναπληρώσῃ».

Γιατὶ δίχως τὴ δική Του χάρη, οἱ καρδιὲς μένουν κλειστὲς καὶ ἀνύμπορες νὰ κατανοήσουν τὸν λόγον Του. Καὶ ἡ ἀσθενικὴ πίστη στὴν λαϊκῆς τῆς μορφῆ, μένει ἀπροσδιόριστη. Δὲν ἔχει ξεκαθαρίσει, ἀφοῦ ἡ χάρη τοῦ Χριστοῦ δὲν ἔχει ἀκόμη ἀνοίξει τὸ χῶρο γιὰ νὰ εἰσέλθει τὸ φῶς τῆς ἀλήθειας. Νὰ φωτίσει καὶ νὰ λαμπρύνει τὶς καρδιές.

Μὰ σὰν εἰσέλθει στὶς καρδιὲς ἡ χάρη τοῦ Χριστοῦ, σὰν φωτίσει τὸν κόσμον τους, θ' ἀνάψει τέτοια φωτιά, ποὺ θὰ εἶναι ἔτοιμη νὰ καύσει τὸ κακὸ καὶ νὰ ἀποκαθάρει τὸ τοπίο. Κι αὐτὸ εἶναι μιὰ καινούρια γέννηση, δηλαδὴ μιὰ ἀναγέννηση.

Μόνο τότε καὶ μέσω αὐτοῦ τοῦ τρόπου, μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ κατανοήσῃ τὸν λόγο τοῦ Χριστοῦ. Νὰ ἀντιληφθεῖ τι ὁ Χριστὸς τοῦ ζητεῖ καὶ ποιὲς εἶναι οἱ προτεραιότητες ποὺ θέτει στὴ ζωὴ. Καὶ ὕστερα, φωτιζόμενος ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀναγεννημένος διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, θὰ ἀκολουθήσῃ τὸν κανόνα ποὺ θέτει γιὰ τὴ ζωὴ. «Πὼς ὅποιος θέλει μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων νὰ εἶναι πρῶτος, αὐτὸς πρέπει νὰ εἶναι ὀλονῶν δοῦλος».

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὅποιος ἀπὸ ἐμᾶς ζητεῖ προνόμια καὶ χαριστικὲς λύσεις ἀπὸ τὸν Χριστό· ὅποιος ζητεῖ θέσεις καὶ ἀξιώματα ἐγκόσμια· ὅποιος ταύτισε τὴ ζωὴ του μὲ ἐπιδιώξεις γιὰ δόξες καὶ τιμές καὶ ὅποιος τέλος ἐπιθυμεῖ νὰ ὑπηρετηθεῖ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, αὐτὸς ἔχει κάνει ἓνα σοβαρὸ λάθος. Αἰτεῖται ὅλ' αὐτὰ τὰ προνόμια ἀπὸ λάθος πρόσωπο καὶ σὲ λάθος ὥρα.

Γιατὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἦλθε γιὰ νὰ κάνει τοὺς ἀνθρώπους μεγάλους καὶ τρανοὺς, κατὰ πὼς ὁ κόσμος ἀξιολογεῖ. Μῆτε νὰ μοιράσει θέσεις καὶ προνόμια, ὅπως ἄλλωστε ὁ κόσμος δίνει. Δὲν ἦρθε γιὰ νὰ ὑπηρετηθεῖ, ὅπως εἶχε τὸ δικαίωμα, μὰ νὰ ὑπηρετήσῃ. Νὰ δώσει καὶ τὴν ἴδια τὴν ζωὴ Του γιὰ τὸν ἄνθρωπο.

Γι' αὐτὸ, ἐκεῖνος ποὺ δὲν κατάλαβε τὸν λόγον Του ὅτι, «δὲν ἦλθε γιὰ νὰ τον ὑπηρετήσουν, ἀλλὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ νὰ δώσῃ τὴν ψυχὴν του λύτρο γιὰ χάρη τῶν πολλῶν». Ἐκεῖνος ποὺ δὲν ἔννοιωσε ἐτοῦτον τὸν βαρυσήμαντο λόγο Του, αὐτὸς ἔχει μείνει μακριὰ τοῦ Χριστοῦ, ὅσο μεγάλος καὶ ἰσχυρὸς καὶ ἂν εἶναι στὸν κόσμον αὐτό.

Άρχιμ. Ν.Π.

[dkpdf-button]